

N:o 41.

Ank. till Riksd. kansli den 14 maj 1909, kl. 1 e. m.

Andra Kammarens andra tillfälliga utskotts utlåtande (n:o 6), i anledning af väckt motion angående obligatorisk bostadsinspektion för hela riket.

I en inom Andra Kammaren väckt motion, n:o 261, har herr *J. A. Wallin* hemställt, »att Riksdagen ville i skrifvelse till Kungl. Maj:t hemställa, att Kungl. Maj:t ville låta utreda möjligheten att för hela riket införa bostadsinspektion såsom obligatorisk institution samt till Riksdagen inkomma med de framställningar, som af utredningen kunna betingas».

I afseende på motiveringen till denna hemställan tillåter sig utskottet hänvisa till motionen.

Den föreliggande motionens syfte synes utskottet i hög grad behjärtansvärdt. För att emellertid detta syfte skall hafva utsikt att praktiskt genomföras, har det synts utskottet nödigt, att, ehuru väl motionen utmynnar i en begäran om utredning genom Kungl. Maj:t, ärendet likväl redan inom Riksdagen förberedelsevis utredes i så måtto, att det blir möjligt att bilda sig någon föreställning om, huruvida och på hvad sätt det praktiska genomförandet skall kunna ske. Utan att en sådan förberedande undersökning föreligger, lär sannolikheten icke vara stor för att motionen skall ens inom Riksdagen leda till ett positivt resultat. Utskottet, som satt sig i förbindelse med Stockholms

Bih. till Riksd. Prot. 1909. 8 Saml. 2 Afd. 2 Band. 40 Haft. (N:o 41.)

stads bostadsinspektör, har därigenom erfarit, att det i åtskilliga främmande länder, såsom England, Holland, Bayern och storhertigdömet Hessen, förekommer vidtgående bestämmelser om bostadsinspektion för såväl städer som landsbygd, hvilka torde kunna tjäna till god ledning för ärendets behandling inom vår lagstiftning och särskildt för afgörande af den fråga, huruvida det inom vårt land är praktiskt möjligt eller tillrådligt att stadga en sådan inspektion äfven för landsbygden. Utskottet har emellertid funnit det omöjligt att under den korta tid, som kan antagas återstå af innevarande Riksdag, medhinna en tillräckligt grundlig utredning. Enär sålunda det af motionärerna företrädade syfte torde vinna mest på, att med den vidtomfattande frågans behandling får anstå till nästkommande Riksdag, då motionen, därest den väckes i början af Riksdagen, kan underkastas en omsorgsfull utskottsbehandling, får utskottet hemställa,

att ifrågavarande motion icke må till någon
Andra Kammarens åtgärd föranleda.

Stockholm den 14 maj 1909.

På utskottets vägnar:

KNUT KJELLBERG.